

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Die 2. Quod te imparatum magis reddit ad ferendum fructum, hoc te
paratiorem deberet reddere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

Rom. 8.

nos revocans, Nolite, inquit, conformari huic saeculo, sed reformamini in novitate sensus vestri, ut probetis quae sit voluntas Dei bona, & beneplacens, & perfecta. Dico enim vobis per gratiam qua data est mihi, omnibus qui sunt inter vos, non plus sapere quam oportet sapere, sed sapere ad sobrietatem, & unicuique sicut Deus divisit mensuram fidei. Sicut enim in uno corpore multa membra habemus omnia autem membra non eundem actum habent, ita multi unum corpus sumus in Christo.

Alia haec est similitudo valde apta confirmanda veritati & quam sancti Patres multis illustrat; sed modò ea sufficiat quae de arbore ficu nobis proponitur, cuius hoc est etiam proprium & praeter ceteris arboribus singulare, ut, cum verum suum fructum non profert, duplex aliquod genus apparentis producat fructus, nempe immaturum, exili, quos vocant inchoatos grossos, qui sunt flores potius quam fructus: aliud verò est, quod in altitudinem se extendit & quae ficus celsa seu fatua dicitur, id est, inanis & vacua. Quo duplici fructus apparentis genere, quam aperte deligetur illi qui vel infra vel supra regulam vivunt, quis non videt?

Denique nec omittendum, quod illi apparen-

tes fructus aut quaecunque sint ficus nisi sint bonae, valde malas esse, nec esse fructum suaviorem quando bonus est, nec insuaviorem quando est malus. Quod aprè illos etiam significat qui Religiosum amplectuntur institutum; sicut ex iis boni sunt qui se suis continent regulis & legibus, & valde boni sunt: ita qui supra vel infra regulas vivunt, mali sunt, & valde mali. Quod ostensum sibi à Domino Jeremias expresse refert: *Ostendit mihi Dominus, & ecce duo calathi pleni ficu, posuit ante templum Domini. Calathus unus ficus bona habebat nimis, ut solent ficus esse primi temporis: & calathus unus ficus habebat malas nimis, quae comedi non poterant, eo quod essent mala. Et dixit Dominus ad me: quid tu vides Jeremia? Et dixi, ficus, ficus bonas, bonas valde: & malas, malas valde, quae comedi non possunt eo quod sint mala.* Tum personis adaptat similitudinem.

Ex utris verò te putas esse? Agnosces ex vocatione qua vocatus es, agnosces ex ministerio quod in illa geris: agnosces ex regulis quas ad illud rectè gerendum habes. Hinc tota res pendet: *Hac meditare, in his est, iustitia in illu.* Vide in 3. parte, Dominica 7.

1er. 24.

1. Tim. 4.

SECUNDA DIE.

DE FRUCTU VOCATIONIS QUAM AB UNOQUOQUE RE- PETIT DOMINUS.

Et venit quarens fructum in illa, & non invenit. Luc. 13.

VERITAS PRACTICA.

I. PUNCTUM.

Quod te imparatum magis reddit ad reddendum fructum, hoc te paratorem debet reddere.

RATIO EST, Quia quod te imparatum magis reddit, est incertitudo exigendi & reddendi fructus.

Sed ex illa incertitudine paratior esse deberes.

Ergo quod te imparatum magis reddit ad reddendum fructum, hoc est quod te paratorem debet reddere.

QUAM cara Domino esset illa ficus plantata in vinea, satis ipse indicat singulari cura quam praese fecit visitanda interdum arboris, & ex gendi ab ea fructus. Sic suos Christus Dominus, sic quos singulariter fecit suos, singulariter etiam curat, invilit, fovet, arguit, & quem ab eis expectat fructum tuo tempore repetit. Etenim Dominus dabit benignitatem, & terra nostra dabit fructum suum. Quanti erant in mundo admonendi, revocandi, convertendi, cum Dominus illos septem viros praecipua quadam sollicitudine admonet quibus in Apocalypsi particulatim & diversis dicit modis: *Scio opera tua, & laborem & patientiam, sed habeo adversum te quod arguam, esto vigilans. Si non vigila veris, veniam ad te tanquam fur, & nescies qua hora veniam ad te.*

Pj. 84.

Apo. 1. 2. 3.

Oye.

II. PUNCTUM.

O verè admirandam in suos Christi curam! o verè arguendam, si quæ sit, horum incuriam! Quid responderes Christo si jam à te fructum exigeret tuæ vocationis, tui ministerij, tui talenti? Habelne parata quæ debes reddere? An clamabis inducias, dilationem, & longiora tempora? Sed quousque tandem? Vide quid te imperatum reddat ad reddendum debitum fructum, Fortè illud, quod te paratiorem deberet reddere. Considera vehementer ex proposita veritate & primum illud quo declaratur veritas admirare, quam verum & quam certum sit illud unum quod te imparatum magis reddit, esse *Incertitudinem temporis* quo venit Dominus exacturus rationem tuæ vocationis & repetendi à te fructus. Quid enim aliud te retardaret? Non ignoras quis sit ille fructus reddendus? Aut si forte ignoras, non excusaris, nam debes & potes scire. An ignoras quod benignitas Dei te adducit ad poenitentiam tuæ superbiam, tuæ vanitatis, & loquacitatis? Atque ex consequenti ad particulare studium humilitatis, caritatis patientiæ, contemptus tui, puræque Deo placendi voluntatis? Nonne id certo certius habes quod te humilem, mansuetum, & obedientem in eo perfectionis gradu quem meretur tua vocatio, Christus Dominus expevit, exigit, & modis omnibus promovet?

Nec te latere potest quàm sit sollicitus, quàm justus & fidelis sive in remuneranda virtute, sive in puniendo vitio. Quanti denique referat in utramque partem aut paratum aut imparatum esse ad debitum reddendum fructum, nimis aperte patet. Quid ergo restat quod te imparatum efficiat nisi hæc incertitudo temporis, hæc incertæ mentis suspensio de hora & de modo quo exigit? Nam si tibi certo persuaderes certum aliquod & definitum tempus quo res sine mora esset transigenda, nonne tibi prospiceres? Nonne si audires à Domino, *Stulto, hæc nocte animam suam repetunt à te*, magis paratus esses ad proximam noctem quam fortè unquam paratus sis, quia tibi hoc dictum non cogitas? Sic d'fferente Domino reditum, *capit servus percussere conser-vos suos, manducare & bibere cum ebriosis*. Sic moram faciente sponso domita verunt *virgines & dormierunt*. At væ imparatis, væ lampadibus non accensis, væ quibus dictum est, *Clau-sa est janua, nescio vos. Nescio unde sitis*.

Luc. 12.

Matth. 24.

ib. 25.

NEMPE illa ipsa est incertitudo temporis quo fructus est exigendus qua nos paratiore debet reddere.

Idcirco enim incertum est tempus, ut omnium parati tempore: idcirco enim quoscunque Dominus de hac præparatione sermones habuit tam apertis eos explanavit Parabolis quæ hanc præparationem exigent ut nihil sit in humanis rebus planius, nihil familiarius, nihil evidentius. Nihil porro frequentius repetitum & inculcatum quam quod ex illis Parabolis inferit, *Et vos nescite parati, quia quæ hora non putatis, filius hominis venit. De die illa, vel hora, nemo scit. Videte vigilate & orate, nescitis enim quando tempus sit, vigilate ergo, nescitis enim quando Dominus domum veniat, sero, an media nocte, an galli cantu, an mane; ne cum venerit repente, inveniat vos dormientes. Quod autem vobis dico, omnibus dico, vigilate. PARATOS igitur esse nos convenit, inquit S. Hilarius, quia dei ignorantia mentem sollicitudinem suspensa expectatione exagitat.*

Luc. 12.

Matth. 24.

Comm. in Matth. 26.

Nec refert quod de morte & de judicio particulari videantur illa potissimum intelligi. Nam eadem planè est ratio temporis quo paratum esse oportet, ad reddendum fructum, sive in morte sive in vita sive in morbo, sive in sanitate; quia tota ratio est quod tunc oporteat esse paratum quando exigitur; Unde si hac in vita & in sanitate exigitur, tum oportet ita esse paratum ac si in morbo vel morte peteretur. Licet enim tantum non videatur imminere dampnum, si quod Christus in vita peti recusetur, ac si petenti recusaretur in mortis articulo; tamen non minus est audiendus: nam idem Christus est & idem Dominus, qui pro jure suo sua petit quando & quoties ab unoquoque vult, & tanta est nostra obligatio tum reddendi quod petit, quantum est ejus dominium, quanta est illius potestas, & quantum jus petendi sibi debita. Contemperate quantum sit illud dominium, quanta illa potestas, & quale jus illud quod in te habet, quàm altum quàm absolutum & quàm æquum.

Quod si etiam magis placet tuum hinc spectare lucrum aut detrimentum, esto sanè id velim spectes, tua enim res perinde agitur, ut sis semper paratus ac aliquoties. Cur enim aliquoties? Cur in morbo? Cur in morte, nisi quia imparato periculum est poenæ alicujus subeunda: sic ut accidit imparatis illis servis de quibus instituta sunt Parabolæ supra dictæ? At nonne idem po-

202

ne periculum te manet omni tempore quo paratus non fueris, ac in ipso mortis momento? Nonne te modò Christus æquè punire potest, si te modò imparatum & infructuosum inaverit, ac alio quovis tempore? Nonne & ipsum quod præcipue times mortis tempus est incertum & dubium, ut quavis illud expectes hora, & tanta expectes solitudine & cautione, quasi si omni hora moriturus esses? Nonne id agnoscis ita imperatum nobis à Domino? At nonne ex consequenti agnoscis illam esse mortis aut exigendi fructus incertitudinem quæ nos paratiores debet reddere? *Finis venit, venit finis, & vigilavit adversum te, ecce venit.*

Eccl. 7.

III. PUNCTUM.

QVOD te igitur imparatum magis reddidit ad reddendum fructum, hoc te paratorem debet reddere; Nempe illa incertitudo temporis quo fructus exigatur à Domino qui tempus idcirco vitæ & mortis, ac ipsius exigendi fructus incertum esse voluit, ut nullum esset tempus quò non timeres & caveres: cum præcipue Dominus toties monnerit se ita velle nos omni esse paratos

tempore, ut si quod sit tempus quo minus parati simus, tum ille venturus sit, sicut fur illo venit præcipue tempore domum furaturus, ubi domestici minus advigilant. Sic ille, *Si ergo, inquit, non vigilaveris, vaniam ad te sanguinem fur, & nescies qua hora veniam ad te.*

Apo. 2.

Mirum cerè quod sic Dominus infame furis nomen sibi applicare voluerit, ut in quarta post parte ponderatur opportunius: sed magis mirum quod cum id iciamus ab eo dictum, tam parum moveamur ad illam continuam & non interruptam solitudinem conservandam, ut potius inde minus solliciti simus, unde nos magis urget & vult esse sollicitos.

Hoc est quod supra deploratur, non creditur Christo, non creditur Christus; nec ab ipsis etiam qui fidei propugnandæ constituti sunt defensores! Hoc est quod ipse prædixit Dominus, *Venerunt amen filius hominis veniens, putas inveniet fidem in terra? VIRVM fidem quis inveniet? DOMINE, oculi tui respiciunt fidem: percussisti eos, & non deluerunt. VOS METIPROS sentate si estis in fide: ipsi vos probate. VIGILATE, state in fide, viriliter agite, & confortamini.*

Luc. 18.

Prov. 20

Ier. 5.

2. Cor. 13.

4. Cor. 16.

Vide in 4. parte, Feria 4. Hebdom. 27.

TERTIA DIE.

DE POENA RELIGIOSI, SVA IN VO-CATIONE INFRUCTUOSI.

Ecce annitres sunt, ex quo venio quærens fructum in ficulnea hac & non invenio: succide ergo illam, ut quid etiam terram occupat? Luc. 13.

VERITAS PRACTICA.

I. PUNCTUM.

Quanto minus puniri timet infructuosus: tanto jam magis punitus est.

RATIO EST, Quia quando minus puniri timet infructuosus, tanto minus sentit miserum suum statum, tantoque minus ei providet.

Sed tanto jam magis punitus est, quando qui minus sentit miserum suum statum, quantoque minus ei providet.

Quanto igitur minus puniri timet infructuosus, tanto jam magis punitus est. Quod sanè cuique est & maxime Religioso irreligiosè viventi parandum.

Hayneusue Pars tertia.

ANTEQUAM Dominus similitudinem arboris fici referret, *Adorant quidam ipse in tempore, ait S. Lucas, nuntiantes illi de Galilæis, quorum sanguinem Pilatus miscuit cum sacrificio eorum. Et respondens dixit illi: putatu quod hi Galilæi præ omnibus Galilæis peccatores fuerint, quia talia passi sunt? Non, dico vobis, sed nisi pœnitentiam habuerint, omnes similiter peribitis. Sicut illi decem & octo supra quos cecidit turris in Siloe, & occidit eos; putatu quia & ipsi delictores fuerint, præter omnes homines habitantes in Jerusalem? Non, dico vobis, sed si pœnitentiam non egerint, omnes similiter peribitis.*

Luc. 13.

X k k

Tum